

WWW.UNILIB.RS

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

СТАРМЛАДИ

ХУМОРИСТИЧНО-САТИРИЧАН ЛИСТ.

Број 13.

У Новом Саду, 1. августа 1909.

Год. III.

Патријарев марш — и радикалска банда.

Стармлади: Види молим те, како они свирају тако он игра.

Сужњи.

Одломци из песме Лазе Костића.

„Та робићеш ми, робити,
„и нећеш дићи главе,
„а заставе ћу побити
„црвене, беле, плаве!

„Нек избор буде изабран,
„ал ти ћеш бират' ноћу;
„а мој ће бити бели дап
„и онај, кога хоћу.“

Тако се хвали бесни бес;
ал' народ, слога силна,
у руди стег, у души свес'
дочекује свог сина.

Пред њима коња ластава
дружина јаше смела,
уз колено им застава,
црвена, плава, бела.

Кроз улицу им води пут,
где сужња браћа чаме,
где тиња, мраком потиснут,
слободе свети пламе.

На решетку је устала
дружина српска сужна
у очима им суза сја
од радовања тужна

На сузе паде зрачак
што сунце шаље сужним,
осветлио је мрачак
у бојама у дужним.

Над главама се дуга
по зиду разачела,
шарена, дивна дуга,
црвена, плава бела.

„Ал бес је плано у помам:
„зар ти што мени робиш,
„ти проричеш још мени срам,
„зар ти још мени кобиш?

„Али ти мораш робити
„и нећеш дићи чела,
до срца ћу те пробити
„црвена, плава, бела.

„Нек избор буде изабран,
„ал ти ћеш бират' ноћу,
„а мој ће бити бели дан
„и онај, кога хоћу!“

Ал избор неби изабран
ни дању, нит у ноћи;
а срам још није изагран
у бесног беса моћи

Од жестоке помами
а од срамоте веље
те заставе тамани
црвене, плаве, беле.

А дође ли до задње
до оне дуге можда,
и на њу ће да нагне,
и с' ће да се — стропошта.

Шваба је ђаво.

Слика из „Анексије.“

Било је то после анексије, кад се сваког
часа стрепило да ће избити рат.

На бенкој жељезничкој станици је стајао
утоварен воз са резервистама — који је требао
да крене за Босну, али поред свег посредовања
полиције воз није могао да се пусти саобраћају
због швабица које су се опраштале с швабама
уз ужасну кукњаву „Јесус Марија“ — којем
праштању никако да угледају краја. Залуд је ту
и жељезничко особље и полиција посредовала,
кад су мекане швабице повешале се о жељез-
ничким колима и креште за својим мужевима, ко
да ће на кланицу а не у рат. Напослетку је шеф
станице, обећао кукајућим швабицама, да ће их
неколико штација повести с швабама. Одмах
даде три празна вагона за воз прикачити, у које
сме ти све швабице.

Кад је воз кренуо — разуме се да она три
вагона са швабицама нису ни макла — него су
остала на шинама пред станицом.

Можете мислити како су швабице избуљале
очи, кад су виделе да се њихова три вагона и
не мичу — а воз отперјао.

Мали огласник.

Тражи се за једну овдашњу штампарију упо-
требљив словослагач. Понуде ваља слати под
шифром „4 коњске снаге.“*)

Младожења.

— Честитам ти веридбу!
— Хвала...! Изгледа ми, да још ниси
видио моју невесту.

*) Нека се обрати на шедитера Касовица. Пр. Слаг.

Велики Збор свих Срба из Угарске.

Пошто смо небројено пута у својим органима изјавили да радикале не држимо за Србе, то да би се ипак и од Срба из „уже“ — чуо протестни глас противу монструозне загребачке т. зв. „велеиздајничке“ парнице — решили смо, као што смо то већ преко уредништва „Стармладог“ у прошлом броју изјавили — да одржимо збор и то у скорим. Још пре св. Живка!!!

 Очекујемо само дозволу!

Дано, у Бечу
„Браник“

Сарајеву
„Слога“

и Будимпешти
„Срп. Глас“.

Славној Управи

Доживотног Осигуравајућег
Друштвеног Завода

36-6-6

у

Представка

Зарије Мајсторичевића
из Митровице

за

Получење му указа за следећег им се
прописивајућег Аквизестера

и ..... с којим Славној
Управи исто доживотног Осигу-
равајућег се Друштвеног Заво-
да, под насловом .....
данас најучтивije Моли, да би
му исту ову Представку Благо-
наклоно у најупитнијем тре-
нутку прихватити и размотри-
ти, и што у најскоријем упитани
и одговор даровати му Милости
имена, као што је наведено.

Славна Управо

Доживотног Осигуравају Друштвеног Завода

Најучтивije Вам данас прилазећи са овом мо-
јом представком и Молим;

Подписати правилан сам Грађанин онога
нашега Града Митровице, и уживам у истоме по
међу мојих ми 20 особа породице моје, т. ј. 13 му-
шких а 7 женских и стално уживам у моме Стану
Бачка улица бр. 10.

Пак' путем јавнога Листа јутарње Заставе, од
5. фебруара ове т. 1906. год. број 28, извешћен
сам о стању Вашегам Завода, за доживотно Осигу-
рање, да сте потребни способну Особу Ср-
бина' и Србске Прав. вероисповеди, за следећег Вам
се Аквизетера — те — с' тога

Ја Вам се овим Представљајући најучти-
вije препоручујем, и Молим, да би ми у истој ства-
ри од Ваше стране' односно тога доставили следећег
се прописивајућег Правилног Податка, за на-
ведени ми предузетак са Обширнијим Обаве-
штењем, и споредно тога ја сам у стању тичу-
ћег Вам се дјејства! тачно и савестно у-
прављати се и располагасти, и пошто неизоставно
са раном! по целој нашој околици Срему и Славо-
нији Шпекулативни Обртни Промет пратим,
и упознат сам са свим најодважијим Народи-
ма, то тврдећи Вам да ће Вам исти Ваш Завод. Ваш
Племенити Вам Предузетак, с' моје стране
највећу корист жњети моћи.

Овим Вам Поздрав' и најучтивije Молим
одговор, и у нај скромнијој понизно и свагда
веран и одан остајем — с' поштовањем

11./24. Фебруара 1906. г.д. Зарија Мајсторичевић,
из Митровице
Sremska Županija.

*) Од речи до речи са оригинала.

Ратна сезона.

Таман је човек могао коју проговорити о разним коњским утркама, о Рауховом и Цувајском стварању нове странке, о ловцима за које сав свет прича да су лажови, о Кошутућу, „Застави“; о кесарошима, о дијурнама автономним, о Мити Клицином; о вигецима, о Рауху, Цувају, проти Божи и Палићу и већ разном путовању, — а нарочито о наскором путовању Векерловом и Рауховом; о разним ловцима, о друштву „Краду“, па карловачкој штедионици, па „Братству“; о автономној власти, о Акуртију, Тарабокију, о хајдучима, башибозуцима и другим насилницима, о деспотизму, о књазу Николи, о црногорским сужницима, црногорским парама, Настићу, „Финалу“ — и разним другим лажовима и људима без душе, о Јаши Томићу, о Франку, о комедији, мајмунима, легионашима, Дусинговим магарцима, у правнику манастирске штампарије, најглупљим новинарима, о Кости Бравди и Јанку „детету.“ Најпосле о томе како има правде — али нема Срба, не само у Хрватској, него чак ни у Угарској, јер ето осим радикалских српских отпадника — нема Србина који би сазвао збор да протестује противу загребачког насиља на Србина и српско име, — једном речи човек је могао говорити о свему и свачему а нарочито сервису друштву — док није ових дана опет искрело питање о рату. Таман су престале календарције објављивати рат календарима, и Јозуине зизибанбуле рат Србима, а Ерентал рат Србији — опет је рат — на видику. Ајде разумем рат коштуваца противу Беча и Раухов рат противу Срба, или Аустријин противу Словена, ама не разумем од куда сад радикали пуцају на братоубилачки рат Срба противу Хрвата. Осим Беча и Јозуе Франка и Јаше Рауховог — коме то иде у рачун?

И тако после исећије сезоне која још траје (види чланак у „Застави“ „Како се зовемо“) — ступа ратна сезона.

Елем је сад после сезоне киселих краставаца и радикалских зборована опет наступала ратна сезона, којој се радују трговци — као мати мртвом детету.

На Балкану се нешто „кува“ — које тек што не ври. Турска и Грчка тек што се нису пограбиле. А велике силе се на врат на нос оружају за — математику. Ко ће из ње пасти, већ се унапред слути и ако се зна. Ен-

глеска гради грдосије морске, Италија се вежба из топова, Француска се спрема за реванш, а Русија — пије са свима силама брудершафт — и сад да ту човек не рекне да ће ипак бити гужве.

Биће боја и на суву и на копну, па чак и између неба и земље — водиће се битка ваздушним лађама.

И онда Ерентал има право кад каже: бадава рачун је ђаво. Може човек и да пофали.

Ђука и Шука.

Ђука. Бога ти Шука, јеси ли ти читао како се пош Магарашевић опет омагарашио у „Застави“ — упрегнувши се на све четир у Рауховим талигама и ритачући се на самосталце.

Шука: Хја, тако то мора бити. Догод траје стоке мора бити и магараца, који ће предњачити, теглити, њакати — а по ђуди и вурати се... А од радикалских магарашевића — не може очекивати ваљда другу песму, осим њакање, па ранио их ти чкаљем јили бијо их буцом... магарци остају магарци. Једино што се Јаша отреса магарешијег рода и вели да није више магарац.

Књижевна филоксер.

Књижевна филоксер је близу 3000 круна уништила „Стармладом“. Ми ћемо у скоро почети да доносимо имена филоксере.

Администрација о. л.

Сигурно место.

Некакав странац дође у Загреб, па сретнувши једног редара упитаће га: „Где је овде први бирцус брата?“

— А што ће ти, господине?

— Рад сам да се састанем с баном.

Са „велеиздајничког.“

Тарабокија: Опет говорите Адаме.

Адам: Браним се... не говорим.

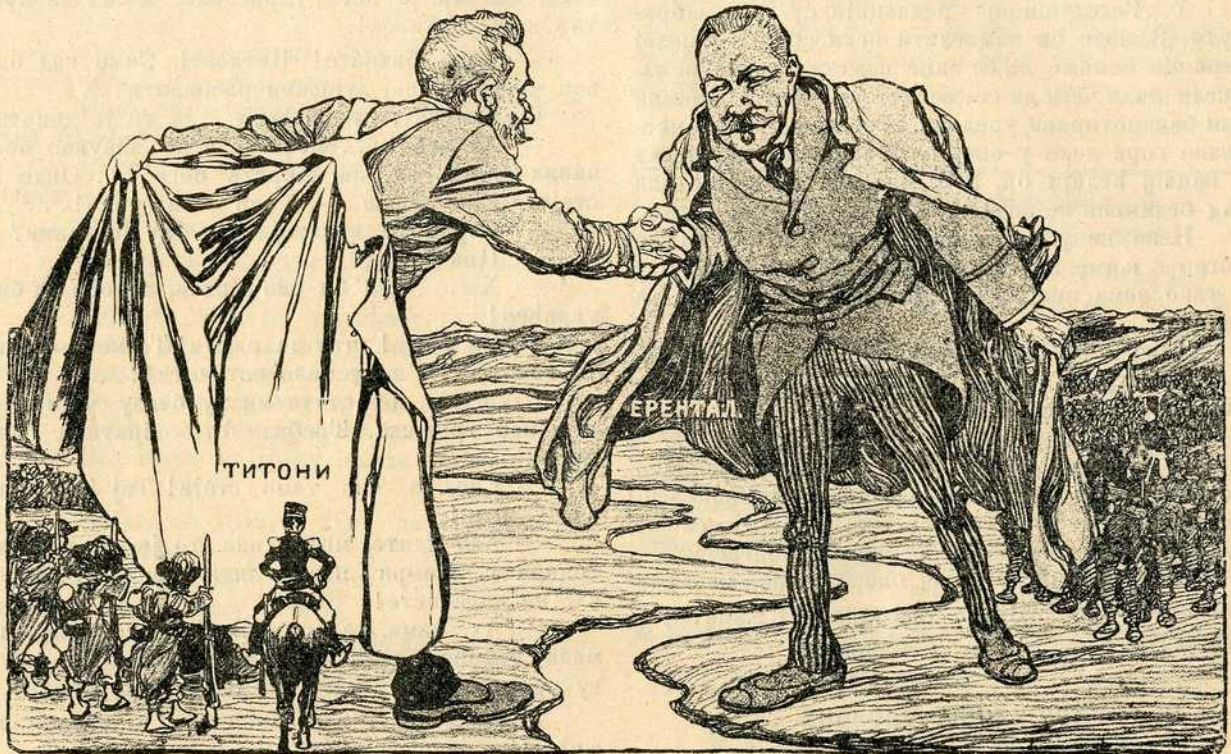
Тарабокија: Ви постајете све дрскији. Не помаже ништа, сенат ће морати донети опет закључак, да вас затворе на два дана самотног затвора, па се онда разговарајте.

Надзорник: Не помаже славни суде. Он се тамо с штакорима,* — унтерхалтује.

*) Пацови.

„Савезници“.

Нема ти лепше од „искрених“ пријатеља као што су Аустрија и Италија.

Летовање на селу.

Господин (разгледа летњи стан, на селу, близу једне бање): Еле, ја би био задовољан са станом. Само вас упозоружем, да је моја жена тешко болесна.

Сељак: То нама ништа не смета; ту је њих већ сијасет поумирало.

Да живи учитељ!

О једној св. Савској слави дечији родитељи и шк. одборници на челу с' председником позову учитеља на вино. Подиже се председник, те проговори неколико речи хвалећи учитеља, па наздрави:

— Да живи учитељ!

— Живио, живио! — кликнуше за њим одборници. Учитељ се подиже, иронично се насмеши, накриви врат и рече:

— Лако је викати: „да живи учитељ“ али шта ми ја вас браћо: како да живим кад ми већ три месеца нисте плату издали? „Кића“.

ТИШИНА.

— Реците г. зашто сте овој вашој слици дали наслов „тишина“?

— Па зар не видите да на њој нема ни једне женске?

Код „четир гаврана“

Странац: Ко је тај господин, што тако страшно лаже, за оним столом?

Гостионичар: То је пензионисани агент provocater, господин Настић:

Странац: Хо, брате, како је тај тек морао лагати док је био активан.

Ваздух.

— Но, то је свињарија! Увек препоручују сеоски ваздух да је бољи јер нема прашине, а овамо да те удави прашина.

Кнез, сеоски: О молим ваздух је чист! Знате ова прашина, — овај, са земље долази!

С'а вашара.

На вашару, у једној шатри седи женска с густом брадом. Пред њоме стоји један малиша и држи тањир у који му свет спушта бакшиш.

Један од посетилаца ће упитати малишу:

— Је ли ова женска с брадом, твоја мама?“

— Не, мој тата! — одговори малиша.

Из „Регелушине“ редакције.

У „Регелушиној“ редакцији су јако забринути. Ваљало би измислити неки збор, а у целој странци неможе да се вађе паметан човек да измисли ради чега да се сазове тај збор. Анонимни или банкротирани уредник „Регелуше“ шета нервозно горе доле у својој собици као оно некад у вацкој ћелији бр. 280. Еле опет је дошао дан кад безмени не воли да види пред собом човека.

Неко се у редакцији досети, да би ваљда могао с њиме Кеста Брадваровић говорити. Он и тако нема ништа на себи, што би на човека личило.

Тако и би. Кеста уђе безименом уреднику.

— Чујеш, Јашо, ја сам се досетио какав би збор могли сазвати.

— Да чујем. Ти си увек паметан био...

— Ето на пр. да сам ја одкуда свршио медицину, сад би могао сазвати збор Срба лекара из „уже“, ради протестовања, да се не суделује на пештанском леканичком конгресу.

— То би добар песак био, али шта ћеш кад ти не ваљаш. Преко телефона без жица:

Чешагија.

Брижљива удовица.

Самаричар: Дакле 7 шуву, треба да је дуг мртвачки сандук.

Млада удовица: Узмите боље осам. Заш мој покојни Паја је увек волио комоцију, кад лежи.

На теју.

Кћи: Мама види хоћу л' се допасти г. поручнику?

Мати: (ћерки која се дуго огледа) Та да, да, само пожури да се не охлади и теј и г. поручник.

Није погодио.

Гост: (кафеџиници која му је кафу донела) Ах молим Вас, та вас ће ове муве просто подавити.

Кафеџиница: О напротив ускоро ће их већ нестати јер замислите подаве се свако јутро преко хиљаде у млеку.

О св. Јованском ваљрому у Прагу

— 15.—V—09 на реци Влтави. —

— Ацко —

— Тата, кад ће да почне?

— Али престани дете, с тим вечним питањима. Сад гледај на лађице и лампаоне. Молим вас пустите ово дете напред!

— Ваљда сам луд не? овде стојим од четир сата, већ ми се ноге удрвениле, и сад да пусти тим ваше битанге!

— Како битанге! Ниткове! Само кад бих вас могао у овој јурњави распалити!...

Франциску, гледај воду... то је дивота!

— Ах небо!... мени је неко извукао новчаник мама, ах, за Христа бога!... Овде је стајао један деран — а већ се изгубио!...

— Слушајте, какав је био тај новчаник?

— Цон!

— Хм... кад би био и плав, такође би био украђен!...

— Ох боже! шта да радим! То морам јавити кварту. То нећу тако оставити!...

Слушајте, не јечите ми ту близу ушију за тих пар грошева. Требали сте обратити пажњу!...

— Ено, га, ено тамо стоји! Тај је стајао близу мене!

— Али идите, молим вас, то је дворски чиновник г. Нимра, пазите шта говорите, да после не наседнете!

— Ах, мама, сад се сећам, ја сам тамо и мала такође заложницу на мој сат. То немогу преживети! Пустите ме да скочим у воду!

— Дозволите, господине, не газите ми на жуљ. Ово је грозно!...

— Пардон, али ви ми мало пре, умало нисте лактом, пробали грудни кош

— Тамо неког тера жандарм. То је ваљда тај Вршовачки разбојник.

— Или антимилитариста.

— То ће бити. Тамо стоји и један војник.

— Чујте стриче, у „флерку“ ће данас бити навала. Хоћемо ли тамо?

— Но, како хоћеш.*)

— Тамо је добро пиво, а ако поручите порцију сира, то вам приправе по савету модерних архитекта.

— Ја у то не разумем, кад би већ једном почели с тим ватрометом! Па после би ишли на тај сир.

— Већ пуцају топови!

— Госпођице, скините тај модерни шешир овамо се ништа не види!

— Имате то као кров од ринглшпила.

— Госпођице тај сунцобран доле, или...

— Баците га преко ограда у воду.

— Мари, ја овде не могу издржати. Мени се лени језик за непце.

— Знам! Ти не можеш ни мало издржати без пива. Да ми се ниси макнуо!

— Мари, ја ћу да гледам на ракетле; тамо са шодера!

— А мене слабу женску овде остављаш да ме угњече, и још покраду.

— Ваљда ћеш ту сат издржати.

*) Селак, који је пришао код синовца, Св. Јовану у Прагу.

— Јозеф, остани овде. Молим вас господо не пуштајте га!

— А а-а-а!

— Ова је ракетла ишла више, него Сватовички торањ. А друга, пази. . .

— Прва бела, друга црвена. Наша тробојка Тако то треба да буде. Ништа црножутог!

— Слушајте, дали сте ви некад видели црну ракетлу? . . .

— Ко с вама говори!?

— Али, шта то значи. Неко ме удара штапом по шеширу.

— Скините га доле госпођице, казали смо вам то већ. Сад је на реду везув, а ми ћемо од тога имати само тај смрад.

— Франце, чувај сат!

— Не бригај. Метнуо сам га у недро.

— Сад се то у Прагу краде. Боже, Боже, то су грозни људи.

— Мајко, не дери се тако, да чујемо звиждајућу ракетлу.

— То би могли отићи до Булевара, тамо ракетле свирају целу ноћ.

— Ви сте нека добра тица, кад и то знате.

— Пази, ово је сад сунце!

— Ја невидим.

— Ни ја.

— Дакле, видиш сад. Тако нам и треба. А колико сам говорио, обуци се брзо. Али док се ти наместиш и налицкаш, људи већ места заузели. Сад им гледај у леђа.

— Требали су то да пуштају на неком вишем месту.

— Пази, пази, сад лете једна за другом — ова има реп као комета. Дивно!

— Али како се распрекала, Христе, како то може да буде!

— Јањичку, Јањичку, моје мило голупче, ди си?

— Шта вам се десило?

— Сад сам имала пред собом синчића а већ је нестао! Јањичку. Јањичку!

— Тамо по зади је неко дете плакало!

— Не дижите ларму, женска, идите јавите кварту, до у јутру биће нађено.

— Моје детенце, мој анђелак. . . Тако добро дете. Ах, зашто сам га само на тај ватромет и водила. А он сирома није хтео није хтео, као да је знао. . . Јањичку, Јањичку! . . . Чекај неваљалче. Он се попео на дрво. Знаш да м — жеш пасти у реку.

— Па шта је стим? И пре је једно пало, па су га одмах сутра дан нашили.

— Но, овде га ваљда нећете млатити, оставите то кад дођете кући. То није нико живи видео.

— Татице, татице. . .

— Шта вичете децо? . . .

— Буе, буе — ми смо изгубили тату. . .

— А где станујете?

— Буе, буе, — у старолажници.

— А шта вам је отац!

— Буе, буе, — он је попа, и има парохују а увек о Св. Јовану изгуби нам се на задња врата кафане Бурдеља, а у јутру нас нађе.

„Баво.“

— ПОГРЕБНО ПОДУЗЕЋЕ —

и стовариште надгробних споменика

ПАЈЕ МАРКОВИЋА у Н. САДУ

у средини дунавске улице, телефон број 168.

Филијала: погребно подuzeће „Конкордија“ пређе Буре Стојковића, Ђурчинска улица број 15.

Држи вазда огроман избор сваковрсних камених надгробних споменика. Натписе израђује најсавршеније, а позлата дупла и друготрајна. Велики избор мртв. савдука, венаца, покрова и целокупне опреме за погреб. Цене строго солидне а послуга најтачнија.

ЛЕКОВИТО КУПАТИЛО

РУСАНДА

у МЕЛЕНЦИМА (Торонталској жупанији)

у Јужној Угарској

отворено је од 1. (14.) маја до 1. (14.) септ. о. г.

Специјално лечи: **Севошине, хроничну реуму, скрофулу** у свима њеним облицима и појавама. **Ќожне болести**, које нису у стању биле никакве лековите масти излечити, — нарочито **Psoriasis** и **Prurigo**. Код женских **неуредан крвошоқ**, и живчане болести Сигуран успех у лечењу **костобоље Caries. Necrosis**-а, у коме премашује најчувенија интернационална купатила. Са успехом лечи **застарели луес**.

У купатилу ординира званични купалишни лекар др. Љубомир **Думић**, лекар клужке клинике.

Станови се састоје из **четири** модерно удешена **хошела са 74 собе, курсалон, кафана, изврсна кухиња, добра музика, цвешњи Парк** са удобним клупама, **Гласовир, куслана, билијард**, стоји на расположењу купалишним гостима

Ближа извешћа и проспекте на захтев и бесплатно шаље

Управа купатила „Русанде“.

Број телефона: 244. ==

== Број телефона: 244.

Поштованој публици Новог Сада и околице!

У ПРИЈАТЕЉСКУ ПАЖЊУ МОЈИМ ВЕОМА ЦЕЊЕНИМ МУШТЕРИЈАМА!

Она ванредна пажња, коју је п. н. грађанство Новог Сада и околице већ одавна поклањало мом раду у досадашњем мом атељеру, побудила ме је на то, да — **тежећи, да још већма заслужим то одликовање — створим**

ПРВОГ РЕДА ФОТОГРАФСКИ И СЛИКАРСКИ

≡ **АТЕЉЕ** ≡

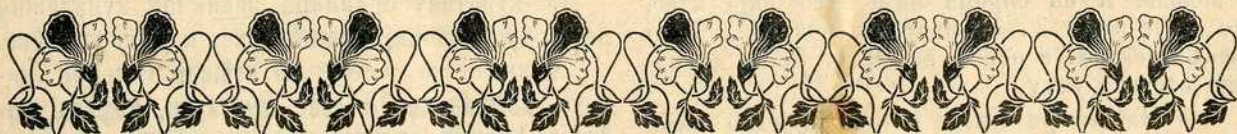
који у сваком погледу одговара свим захтевима модерног укуса и грађанства, које зна шта је уметност.

Им јући све то на уму, саградио сам на основу првих атељера у иностранству у мојој кући у Новом Саду у Петефијевој улици бр. 32. Шакав атеље, који уз употребу најновијих шековина технике у погледу удобности, као и својом узорном елегантном опремом заслужује да га свако види.

Мој и до сад признати изврени рад у свом ће уметничком мом скровишту уз примену машина најновијег строја доћи до важности у куд и камо појачаној мери, јер ја сам тврдо уверен, да ће свако, ко жели уметничким укусом израђену фотографију или слику или увећаче слике, мени поверити своје поруџбине у мом новом атељеру сјајнога стила, исто шако, као и до сад или још и у већој мери.

У Новом Саду, Петефијева ул. бр. 32. (у сопственој кући.)

С одличним поштовањем **Дезидерије Вајда**
фотограф.

Цена је листу: на годину К 8, на $\frac{1}{2}$ године К 4, на $\frac{1}{4}$ године К 2.

„Стармлади“ излази 1. и 16-ог сваког месеца. Рукописи се шаљу на уредништво. Претплата се шаље на администрацију „Стармладог“ у Нови Сад (Ujvidék), Дунавска улица број 10.

УРЕЂУЈЕ: СТАРМЛАДИ.

(Поједини број 30 пот.)

Одговорни уредник: Петар Крстоношић.

Власник и издавалац: М. Крстоношић

Штампарија Учитељског Д. Д. „Натошевић“ Нови Сад.

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

WWW.UNILIB.RS